

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

50.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 22-го Июня — 1834 — Wilno. Piątek. 22-go Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 12-го Июня.

Высочайшій Рескриптъ,

Данный на имя Г. Генералъ-Адъютанта Князя Трубецкаго.

Князь Василий Сергѣевичъ! Изъ представленнаго Мнѣ вами отчета о дѣйствіяхъ Общества Попечительнаго о тюрьмахъ за истекшій 1833 годъ, восьмага со времени вступленія вашего въ управленіе сею частію, Я съ удовольствіемъ усмотрѣлъ, что и въ семь году труды Общества къ достиженію предположенной цѣли были не безуспѣшны; присоединенное же къ отчету обзоръ постепеннаго развитія и усиленія средствъ и дѣйствій онаго въ прошедшее съ 1826 года время, послужило Мнѣ новымъ удостовѣреніемъ въ стараніяхъ, прилагаемыхъ вами къ преуспѣванію сего общепользнаго и богоугоднаго дѣла.

Я надѣюсь, что оставаясь подъ главнымъ Начальствомъ вашимъ и оживляемое вашимъ примѣромъ, общество непрестанно будетъ и болѣе распространять полезную свою дѣятельность, съ тѣмъ же рвеніемъ, которое и до сихъ поръ всегда призывало на него Мое благоволеніе.

Вмѣстѣ съ изъявленіемъ сей надежды, Мнѣ пріятно изъяснить повторительно всему Обществу за подѣланные онымъ труды и въ особенности вамъ, какъ Президенту онаго, совершенное Мое удовольствіе и признательность.

Наподлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
19-го Мая, 1834 года.

(Сен. В.)

— Высочайшими Граматами Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами орденовъ: *Св. Анны 1-й степени*, Императорскою Короною украшеннаго, Генералъ-Маіоры: Начальникъ Артиллерійской дивизіи 6-го Пѣхотнаго Корпуса, *Самойловъ*, и Командующій 16-ю Пѣхотною дивизіею *Маевскій*, Мая 29-го дня. — *Св. Станислава 2-й степени*: Статскій Совѣтникъ, Директоръ Особой Канцеляріи при Главномъ начальствующемъ надъ Почтовымъ Департаментомъ, *Каммергеръ Александръ Ковальковъ*, и 5-го класса, Правитель дѣлъ Совѣта о Военно-Учебныхъ Заведеніяхъ *Лихонинъ*, Апрѣля 22-го дня. (Р. Ин.)

Указы Правительствующаго Сената.

Правительствующій Сенатъ слушалъ предложеніе Министра Юстиціи, Господина Тайнаго Совѣтника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, что по опредѣленію Правительствующаго Сената о непріемѣ въ счетъ дробей монеты, въ натурѣ несуществующихъ, и о непоказываніи въ счетахъ серебряной монеты, такъ же несуществующей, вносилъ онъ Г. Министръ записку въ Комитетъ Г. Министровъ. Его Императорское Величество, по положенію Комитета, въ 21 день минувшаго Апрѣля Высочайше повелѣть соизволило: означенное опредѣленіе Правительствующаго Сената привести въ исполненіе. О такомъ Высочайшемъ повелѣніи

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, dnia 12 Czerwca.

NAYWYŻSZY RESKRYPT,

Do P. Jenerał-Adjutanta Xiążęcia Trubeckiego.

Xiążę Bazyli Siergiejewicz! Z przedstawioney Mi przez was sprawy o działaniachъ Товарищества Опіеки więzień за rokъ zeszły 1833, ósmý od czasu zajęcia się waszego kierunkiemъ тей części, z zadowoleniemъ dostrzegłemъ, że i w tym roku prace Товарищества dla osiągnięcia założonego celu nie były bez postępow; przyłączone zaś do тей sprawy wystawienie stopniowego rozwijania się i pomnożenia środkówъ i działañ jego w upłynionymъ od 1826 roku czasie, posłużyło Mi za nowe przekonanie o staraniachъ, dokładanychъ przez was dla przyspieszenia dojrzałości тего dla dobra powszechnego i Bogu podobającego się dzieła.

Mam nadzieję, że, zostając pod głównymъ naczelnictwemъ waszymъ i przykłademъ waszymъ ożywiane, Товарищество не przestanie coraz więcej a więcej rozpostrzeniać pożytecznychъ swychъ działañ, z tąż gorliwością, która dotądъ zawsze jedną dla niego Moją przychylność.

Pospołu z wyrażenienъ тей nadziei, przyjemnie Mi oświadczyć powtórnie całemu Товариществу за podejmowane przezeń труды i w szczególności вамъ, jako Prezydentowi jego, zupełne Moje zadowolenie i przyznanie.

Na autentyku własną Jego Cesarskiej Mości napisano:

НИКОЛАЙ.

в Санкт-Petersburgu,
dnia 19 Maja 1834 roku.

(G. S.)

— Przez Naywyższe Dyplomata Nayłaskawiey mianowani Kawalerami Orderów: *Stey Anny 1szego stopnia Cesarską Koroną ozdobionego*: Jenerał-Majorowie: Naczelnikъ Артыллерійскіей дивизіи 6го Корпусу piechoty *Samoyłow*, i Dowodzący 16tą дивизією piechoty *Majewski*, dnia 29go Maja. — *Sgo Stanisława 2go stopnia*: Radzca Stanu, Dyrektorъ Osobney Kancellaryi przy Główno-Dowodzącymъ nad Pocztowymъ Departamentemъ, Kamerherъ *Alexander Kowalkow*, i *Stey klasy*, Rządca Kancellaryi Rady Woyskowo-uczebnychъ zakładówъ *Lichonin*, dnia 22 Kwietnia. (R. I.)

Ukazy Rządzącego Senatu.

Rządzący Senatъ słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radzcy Taynego i Kawalera Dymitra Bazylewiczа Daszkowa, że stosownie do postanowienia Rządzącego Senatu o nieprzyymowaniu do rachunku ułamkówъ monety, w naturze nieistniejącychъ, i o niewystawianiu w rachunkachъ srebney monety, także nieistniejącej, wnosilъ P. Ministerъ zapiskę do Komitetu PP. Ministrowъ. Jego Cesarska Mość, stosownie do postanowienia Komitetu dnia 21 upłynionego Kwietnia Naywyżey rozkazać raczył: pomienione postanowienie Rządzącego Senatu przyprowadzić do skutku. O takowymъ Naywyższymъ rozkazie P. Ministerъ Sprawiedliwości przekłada Rządzącemu Senatowi. Przy

онъ Г. Министръ Юстиціи предлагаетъ Правительствующему Сенату. *Приглаш. слушали справку*, изъ которой видно, что Г. Министръ Финансовъ въ представлении Правительствующему Сенату изъяснялъ, что указомъ Правительствующаго Сената отъ 5-го числа Мая 1740 года предписано: „въ приходахъ и расходахъ и въ счетахъ ниже четверти копейки не писать и не исчислять, и ежели когда надлежитъ въ приходъ записать въ перечень съ $\frac{1}{2}$ или $\frac{1}{4}$ долей и ниже копейки, то писать за оную $\frac{1}{2}$ копейки, для того, что отъ плательщиковъ всегда бываетъ въ отдачу вмѣсто тѣхъ долей по $\frac{1}{2}$ копейки, понеже ниже $\frac{1}{4}$ коп. въ Россіи монеты не имѣется, а въ расходъ кому дача записывается и по раскладкѣ кому бы какая доля ниже $\frac{1}{4}$ коп. въ дачу и надлежала, оной въ расходъ не писать, понеже въ дачу тѣ доли никогда не производились; а хотя о томъ точныхъ указовъ и не имѣется, но понеже отъ тѣхъ долей въ книгахъ и счетахъ происходятъ только излишніе затрудненія, того ради оныя и оставить, ибо отъ того казны ущерба быть не можетъ.“ Во время изданія сего постановленія, какъ и изъ самаго содержанія онаго видно, существовали еще въ народномъ обращеніи $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ копейки; но въ послѣдствіи Манифестами 20-го Іюня и 29-го Августа 1810 и Высочайшимъ указомъ 1-го Іюня 1832 года сей дробной монеты чеканить не велѣно и оной въ народномъ обращеніи почти не имѣется, а съ теченіемъ времени и вовсе находится не будетъ. Въ семъ безъ сомнѣнія уваженіи издаваемыми въ недавнемъ времени уставами Московской Дворцовой Конторы, Высочайше подтвержденными 22-го числа Августа 1831 года, въ § 48 и Гофъ-Интендантской Конторы, Высочайше подтвержденными 27-го числа Марта 1833 года, въ главѣ V предписывается: „Во избѣжаніе напрасныхъ затрудненій по счетоводству, постановляется общимъ правиломъ не допускать въ пріемахъ и выдачахъ денегъ, равно въ счетахъ и книгахъ никакихъ долей копѣекъ, какъ то $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$, отбрасывая ихъ въ итогахъ.“ Но на обороты и счетоводство Государственнаго Казначейства правила сего поняти не распространено, между тѣмъ какъ отъ введенія въ счетахъ таковыхъ въ обращеніи ненаходящихся и слѣдовательно ни въ приходъ, ни въ расходъ дѣйствительно непоступающихъ дробей монеты, встрѣчается не малое и при томъ совершенно излишнее затрудненіе, въ особенности же при сводѣ генеральныхъ отчетовъ. Еще большее однако затрудненіе происходитъ отъ введенія въ счетахъ такой Россійской серебряной монеты, какой въ натурѣ не существуетъ, и именно: 4, 3, 2, 1 и далѣе $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ коп., что въ особенности имѣетъ мѣсто при высылкахъ таковой монеты изъ одной Палаты въ другую и въ Главное Казначейство, ибо мѣсто, отправляющее деньги, не имѣя никакой мелкой серебряной монеты, посылаетъ обыкновенно вмѣсто оной мѣдную, рассчитывая по курсу; то же мѣсто, которое высланную къ нему сумму получаетъ, заноситъ оную въ приходъ обыкновенно тою же самою монетою, какая къ нему доставлена, отъ чего счета одного мѣста не согласуются со счетами другаго и при ревизіи часто возникаетъ для приведенія въ ясность таковыхъ несогласій большая переписка, въ существѣ своемъ совершенно безплодная. Въ отвращеніе таковыхъ неудобствъ, сообразуясь съ вышеприведенными законами и сущностію самаго дѣла, онъ Г. Министръ Финансовъ полагалъ бы: 1) Поелику въ разныхъ расчетахъ, особливо по дѣламъ курсовымъ и вексельнымъ, а также въ назначеніи доходовъ и расходовъ, долей копейки, отъ различныхъ вычисленій происходящихъ, избѣжать невозможно и отсѣченіе оныхъ могло бы повести иногда къ ошибочнымъ выводамъ и даже къ потерямъ казны, то въ сихъ случаяхъ дѣло сіе оставить въ настоящемъ его положеніи. 2) Напротивъ того, поелику при пріемахъ и выдачахъ таковыхъ долей копейки, по ненахожденію ихъ въ обращеніи, ни въ приходъ поступать, ни въ расходъ производимо быть, а слѣдовательно и въ наличномъ остаткѣ дѣйствительно состоять не можетъ, то постановить общимъ правиломъ, дабы таковыя доли какъ при пріемѣ денегъ въ казну, такъ и при отпускахъ изъ оной, были отсѣкаемы и въ первомъ случаѣ отъ плательщиковъ не требовались и изъ недоимки при окончательной уплатѣ прочей суммы немедленно изключались, а во второмъ получателямъ не были отпускаемы и къ допуску не числились, при чемъ однако же слѣдуетъ наблюдать, что, будѣ платежъ сдѣланъ будетъ съ превосходствомъ, какъ на примѣръ вмѣсто $\frac{1}{2}$ или $\frac{1}{4}$ одна копейка, то и снѣ излишки должны быть записываемы въ окладъ и показываемы приходомъ. И 3) Что же касается до несуществующей въ натурѣ дробной серебряной монеты, то предписать какъ Главному Казначейству, такъ и всѣмъ

тѣмъ слухали справки, зъ которой okazuje się, że P. Minister Skarbu w przedstawieniu Rządzącemu Senatowi wyjaśniał, że ukazem Rządzącego Senatu z dnia 5go Maja 1740 roku zalecono: „w przychodach i rozchodach, oraz w rachunkach niżej ćwierci kopieyki nie pisać i nie liczyć, a jeżeli kiedy wypada w przychodzie zapisać co średnio od $\frac{1}{2}$ albo $\frac{1}{4}$ części i niżej kopieyki, natenczas pisać zamiast jej $\frac{1}{2}$ kopieyki, dla tego, że od opłacających zawsze bywa oddawana zamiast tych części $\frac{1}{2}$ kopieyki, ponieważ zaś niżej $\frac{1}{4}$ kopieyki w Rosyi monety niema, a w rozchodzie komu wydatek zapisuje się i wedle rozkładu komu by jaka część niżej $\frac{1}{2}$ kopieyki do wydania i należała, oney w rozchodzie nie pisać, ponieważ te części nigdy nie były wydawane; a chociaż o tѣm szczególnych ukazów niema, lecz ponieważ od tych części w księgach i rachunkach powstają tylko zbytne trudności, dla tego je zostawiać, albowiem przez to uszczerbku Skarb mieć nie może.“ Podczas wydania tego postanowienia, jak widać z samej treści, znajdowały się jeszcze w obrotach w kraju $\frac{1}{2}$ i $\frac{1}{4}$ kopieyki; lecz w późniejszym czasie Manifestami z dnia 20 Czerwca i 29 Sierpnia 1810 roku, oraz Naywyższym ukazem z dnia 1go Czerwca 1832 roku tej drobnej monety wybijać nie kazało i oney w obrocie w Kraju niema, a z upływem czasu zupełnie znajdować się nie będzie. Z tej zapewne uwagi wydanemi w niedawnym czasie ustawami Moskiewskiego Pałacowego Kantoru, Naywyższej confirmowanej dnia 22 Sierpnia 1831 roku, w § 48 i Hof-Intendentskiego Kantoru Naywyższej confirmowanej dnia 27 Marca 1833 roku w Rozdziale V zaleca się: „Dla uniknienia bezpożytecznej trudności w prowadzeniu rachunków, postanawia się za ogólne prawidło, nie dozwalać w przyymowaniu i wydawaniu pieniędzy, jako też w rachunkach i księgach żadnych części kopiejek, jako to: $\frac{1}{2}$ i $\frac{1}{4}$ odrzucając je w ogółach.“ Lecz na obroty i rachunki Podskarbstwa Państwa prawidła tego dotąd nie rozciągniono, témczasem gdy z wprowadzenia w rachunki takowych w obrocie nie znajdujących się, a zatem w przychodach ani w rozchodach rzeczywiście nie wchodzących ułamków monety, napotyka się nie mała a przymtem zupełnie niepotrzebna trudność, zwłaszcza przy znoszeniu generalnych rachunków. Większa jednakże jeszcze trudność powstaje z wprowadzenia w rachunki takiej Rosyjskiej srebrnej monety, jaka w naturze się nie znajduje, a mianowicie: 4, 3, 2, 1 i dalę $\frac{1}{2}$ i $\frac{1}{4}$ kopieyki, co szczególnie się przytrafia przy wysyłaniu takiej monety z jednej Izby do drugiej i do Głównego Podskarbstwa, albowiem miejsce, wysyłające pieniądze, nie mając żadnej drobnej srebrnej monety, posyła zwyczajnie zamiast jej miedzianą, rachując wedle kursu; to zaś miejsce, które wysłaną do niego sumę otrzymuje, zapisuje oną do przychodu zazwyczaj tąż monetą, jaką mu przesłano, z której przyczyny rachunki jednego miejsca nie zgadzają się z rachunkami drugiego i przyrewizyi często wynika dla wyjaśnienia takich niezgodności wielka korespondencya, w istocie swojej zupełnie bezpożyteczna. Dla uchylenia takowych niedogodności, stosując się do wyżej przywiedzionych przepisów prawa i istoty samej sprawy, P. Minister Skarbu mniemałby: 1) Ponieważ w rozmaitych rachunkach, osobliwie w działaniach kursowych i wexlowych, oraz w oznaczaniu dochodów i rozchodów, części kopieyki, z rozlicznymi wyrachowaniami pochodzących, unikać nie można, i odjęcie onych mogłoby wprowadzić niekiedy w mylne wywody, a nawet na utratę Skarbu, przeto w tych zdarzeniach rzecz tę zostawić w teraźniejszym jej stanie. 2) Przeciwnie, ponieważ przy przyymowaniu i wydawaniu takowych części kopieyki, z powodu nie znajdowania się ich w obrocie, ani w przychodach wychodzących, ani w rozchodach bydy wydatkowane, a zatem i w istotnej pozostałości rzeczywiście umieszczoną bydy nie może, przeto postanowić za powszechne prawidło, ażeby takowe części tak przy przyymowaniu pieniędzy do Skarbu, jako też przy wydawaniu z niego, były odcinane i w pierwszym razie od płacących nie były wymagane i z zaległości przy ostatecznej wypłacie dalszej summy niezwłocznie wyłączały się, w drugim zaś odbierającym nie były wydawane i do przyjęcia nie liczyły się; przyczem jednakże przestrzegać wypada, ażeby, jeżeli opłata uczyniona będzie z przewyżką, jak na przykład zamiast $\frac{1}{2}$ lub $\frac{1}{4}$ jedna kopieyka, natenczas i te nadatki powinny bydy zapisywane do okładu i pokazywane w przychodzie. I 3) Co się zaś tyczy nieznajdującej się w naturze drobnej srebrnej monety, tedy zalecić tak Głównemu Podskarbstwu, jako też wszystkim Izdom Skarbowym i Expedycjom, ażeby one: *naprzód*, w takim razie, gdy wyliczona jaka mająca wejść w dochod summa srebrną monetą niżej 5 kopiejek, przyjmując zamiast jej wedle corocznie ustanawianego podatkowego kursu, miedzianą monetą, zapisywały w przychodzie

Казеннымъ Палатамъ и Экспедиціямъ, дабы они: *во-первыхъ*, въ такомъ случаѣ, когда исчислена ко вступленію въ доходъ сумма серебряною монетою ниже 5 коп., принимая вмѣсто оной, по ежегодно установленному податному курсу, мѣдною монетою, записывали въ приходъ уже сію послѣднюю, съ объясненіемъ, что она поступила вмѣсто слѣдовавшаго въ доходъ серебра, дабы въ наличныхъ суммахъ отнюдь не считалась серебряная монета, какой дѣйствительно въ доходъ не поступило; *во-вторыхъ*, равнымъ образомъ поступали бы и при расходованіи суммъ, въ серебряной монетѣ назначенныхъ, выдавая вмѣсто монеты ниже 5 коп., къ отпуску слѣдующей, соответствующее податному курсу количество денегъ мѣдною монетою, и записывая въ расходъ уже сію послѣднюю съ надлежащимъ о томъ въ книгахъ и счетахъ своихъ объясненіемъ; и *въ-третьихъ*, въ обоихъ случаяхъ, т. е. какъ при пріемахъ, такъ и при выдачахъ, могущія открыться при предложении серебра по курсу на мѣдъ дробы въ сей послѣдней ниже 1 коп., равнымъ образомъ, на основаніи вышепротописаннаго 2-го пункта, отсѣкали, такъ наприимѣръ: буде бы послѣдовала въ выдачу $\frac{1}{2}$ коп. серебромъ, стоящая по нынѣ существующему податному курсу 360 за рубль, $\frac{1}{2}$ коп., то въ выдачу слѣдуетъ производить токмо 1 коп., а $\frac{1}{2}$ копейки, коихъ въ монетѣ, нынѣ обращающейся, не существуетъ, оставлять въ казнѣ. Но какъ сіе распоряженіе составляетъ дальнѣйшее развитіе постановленія вышепротописаннаго указа 5-го числа Мая 1740 года и примѣненіе къ узаконеніямъ, по отдѣльнымъ вѣдомствамъ состоявшимся, то онъ Г. Министръ Финансовъ предположеніе свое представлялъ на благоусмотрѣніе Правительствующаго Сената, съ тѣмъ, что буде оное удостоится утвержденія, то не благоудно ли будетъ Правительствующему Сенату республиковать о томъ ко всеобщему свѣдѣнію и надлежащему исполненію указами, Правительствующій Сенатъ, признавая вышеизложенное представленіе Г. Министра Финансовъ сообразнымъ съ настоящимъ обращеніемъ въ народъ монеты и служащимъ къ облегченію счетоводства, 5-го Декабря 1833 года опредѣлялъ: оное утвердивъ, о исполненіи и опубликованіи сего предписать повсемѣстно. Но поелику сіе постановленіе Правительствующаго Сената служить измѣненіемъ правилъ, въ указѣ отъ 5-го Мая 1740 года предписанныхъ, то не приводя сего въ исполненіе, представилъ Г. Министру Юстиціи испросить предварительно Высочайшаго соизволенія, которое, какъ выше значить, и вослѣдовало. (Мая 21-го дня 1834 года.)

Его Императорское Величество, по положенію Комитета Гг. Министровъ, 1-го сего Мая Высочайше повелѣть изволилъ: для удержанія единообразія, силу Высочайше утвержденнаго положенія Комитета Гг. Министровъ 1-го Августа 1816 и § 101 Устава 6-го Декабря 1827 года, которыми дозволяется испрашивать пенсій токмо семействамъ лицъ, умершихъ послѣ 1-го Января 1812 года, распространить вообще на лица, коимъ имѣютъ быть впредь назначаемы пенсіи и пособія по положенію 22-го Марта 1833 года. О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для повсемѣстнаго объ ономъ республикованія, онъ Г. Министръ Юстиціи предлагалъ Правительствующему Сенату. (Мая 21-го дня 1834 года.)

Правительствующій Сенатъ слушали предложенное Г. Тайнымъ Совѣтникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ Высочайше подтвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о средствахъ къ предупрежденію неправильныхъ тяжбъ и ябедъ, *либнѣмъ положилъ* постановить слѣдующее: 1-е) Воспрегнать ходатайство по чужимъ дѣламъ, принятіе доверенностей и сочиненія просьбъ и другихъ бумагъ по оннымъ: а) людямъ всякаго сословія, кои, бывъ преданы суду за преступленія, подвергающія лишенію правъ состоянія или отдачѣ въ солдаты, или ссылки въ Сибирь и публичные работы,—освобождены отъ сего наказанія по Всемилостивѣйшимъ Манифестамъ, или же остались неоправданными за прекращеніемъ дѣлъ по силѣ упомянутыхъ Манифестовъ, доколѣ они не оправдаются по суду; б) людямъ, лишеннымъ по суду добраго имени, хотя бы они и не были лишены всѣхъ правъ состоянія; в) людямъ, подвергшимся по суду за уголовныя преступленія тѣлеснымъ наказаніямъ, хотя бы они и не были исключены изъ Градскихъ и Сельскихъ обществъ, въ коихъ до суда находились; г) Чиновникамъ и Канцелярскимъ служителямъ, выключеннымъ изъ службы за преступленія по оной и за

уже тѣмъ, з объясненіемъ, же она вeszła zamiast należącego się na dochód srebra, ażeby w rzetelnych summach odtąd nie liczyła się srebrna moneta, jaka rzeczywiście w dochód nie weszła; *powtóre*, podobnym sposobem, aby też postępowano przy rozchodowaniu summ, w srebrnej monecie oznaczonych, wydając zamiast monety niżej 5 kopiejek, do wydania przypadającej, odpowiednią podatkowemu kursowi ilość pieniędzy miedzianą monetą, i zapisując w rozchód już tę ostatnią z przyzwotem o tém w księgach i rachunkach swoich objaśnieniem; i *potrzebie*, w obudwu razach, to jest: tak przy przyjmowaniu, jako też przy wydawaniu, mogące wyniknąć w przemianie srebra wedle kursu na miedz, ułamki w tej ostatniej niżej 1 kopiejki, równym sposobem, na zasadzie wyżej przywiedzonego 2go punktu, odcinali, tak naprzykład: jeżeliby przypadało do wydania $\frac{1}{2}$ kopiejki srebrem, wartująca wedle istniejącego teraz podatkowego kursu 360 za rubel, $\frac{1}{2}$ kopiejki, przeto wydawać należy tylko 1 kop., a $\frac{1}{2}$ kopiejki, których w monecie, teraz kursującej, nie znajduję się, zostawiać w Skarbie. Lecz gdy to rozporządzenie stanowi dalsze rozwinięcie postanowienia wyżej przywiedzonego ukazu z dnia 5go Maja 1740 roku i przystosowanie do urzędzeń, w oddzielnych zarządach istniejących, przeto P. Minister Skarbu projekt swój przedstawiał na uwagę Rządzącego Senatowi, z tém, że jeżeli on zasłuży na potwierdzenie, tedy czy nie raczy Rządzący Senat republiковать o tém dla powszechnej wiadomości i należytego wypełnienia przez ukazy. Rządzący Senat, uznając wyżej wyłożone przedstawienie P. Ministra Skarbu stosowném do terazniejszego krążenia w Kraju monety i posługującem do ułatwienia rachunkowości, dnia 5go Grudnia 1833 roku postanowił: oне zatwierdziwszy, o wypełnieniu i opublikowaniu jego, zalecić po wszystkich miejscach. Lecz ponieważ to postanowienie Rządzącego Senatowi służy za odmianę prawideł, w ukazie z dnia 5go Maja 1740 roku zaleconych, przeto, nie przyprowadzając tego do skutku, zostawił P. Ministrowi Sprawiedliwości upraszać wprzód N.aywyższego zezwolenia, które, jak wyżej wyrażono, i nastąpiło. Dnia 21 Maja 1834 roku.

Jego Cesarska Mość, stosownie do postanowienia Komitetu PP. Ministrów, dnia 1 terazniejszego Maja N.aywyższy rozkazać raczył: dla zachowania jednostajności; moc N.aywyższego zatwierdzonego postanowienia Komitetu PP. Ministrów dnia 1 Sierpnia 1816 i § 101 Ustawy z dnia 6 Grudnia 1827 roku, któremi dozwala się upraszać o pensye tylko familiom osób, które umarły po dniu 1 Stycznia 1812 roku, rozciągnąć w ogólności na osoby, którym mają być nadal назначane pensye i wsparcia wedle postanowienia z dnia 22 Marca 1833 roku. O takowym N.aywyższym rozkazie, dla opublikowania o nim po wszystkich miejscach, P. Minister Sprawiedliwości przekładał Rządzącemu Senatowi. Dnia 21 Maja 1834 roku.

Rządzący Senat słuchali przełożoną przez P. Radcę Taynego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa N.aywyższą zatwierdzoną opinią Rady Państwa, następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie praw i na Powszechném Zebraniu, rozważywszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o środkach względem zapobieżenia niesprawliwym processom i pieniactwom, przez *opinią uchwalila* postanowić co następuje: 1) Zabronić chodzenia około cudzych interessów, przyjmowania plenipotencyi, oraz układania prośb i innych papierów za temi plenipotencyami: а) ludziom wszelkiego stanu, którzy, będąc oddani pod Sąd za przestępstwa, ciągnące za sobą pozbawienie praw stanu, lub skazanie na prostego żołnierza, lub zesłanie na Syberyę i do publicznych robot, — uwolnieni zostali od tej kary za N.aymniejszemi Manifestami, albo też nie zostali uniewinnieni z powodu przerwania spraw mocą pomienionych Manifestów, dopóki się oni nie usprawiedliwią sądowym sposobem; б) ludziom, przez wyrok sądowy pozbawionym dobrego imienia, chociażby im nie odjęto wszystkich praw stanu; в) ludziom, którzy ulegli na mocy sądowego wyroku za występki kryminalne karom cielesnym, chociażby nie byli wyłączeni z mieyskich i wieyskich zgromadzeń, w których przed pójściem pod Sąd zostawali; d) Urzędnikom i Kancellarzystom, oddalonym ze służby za wykroczenia przeciw niej i za złe prowadzenie się.

дурное поведение. 2) Принять правиломъ, чтобы означенное воспрещеніе было включасмо въ судебные приговоры, аттестаты и указы объ отставкѣ, гдѣ по существу дѣла и состоянію лицъ сѣе савдывать будетъ. 3-е) Участвующимъ въ дѣлахъ сторонамъ предоставляется право отвода повѣренныхъ съ предъявленіемъ доказательствъ о причинахъ такового отвода, какъ въ семь положеніи, такъ и въ прежнихъ законахъ для сего изображенныхъ. 4-е) За нарушение воспрещенія о ходатайствѣ по чужимъ дѣламъ, сверхъ отвода, предавать уличенныхъ суду, яко нарушителей постановленій Правительства и общественного порядка, и за тѣмъ поступать съ ними, какъ съ ябедниками, т. е. примѣняясь къ Высочайше утвержденному 10-го Іюня 1831 года Положенію, тѣхъ изъ осужденныхъ, кои дотолѣ подѣ надзоромъ Полиціи не состояли и имѣли Офицерскіе чины, отдавать подѣ надзоръ Полиціи на извѣстное время, не продолжая однако того далѣе двухъ лѣтъ; прочіихъ же подвергать временному заключенію въ Смирительномъ Домѣ не далѣе однако одного года. Вмѣстѣ съ осужденіемъ къ таковому заключенію брать подписки о ненарушеніи впредь никакихъ постановленій Правительства. Обнаруженныхъ въ неисполненіи данныхъ подписокъ, предавая снова суду, осуждать къ лишенію правъ состоянія и къ отдачѣ способныхъ въ военную службу, а неспособныхъ въ Сибирь на поселеніе. 5) Если бы кто либо, не бывъ свѣдомъ о препятствіяхъ быть тому или другому лицу его повѣреннымъ, поручилъ ему ходатайство по своему дѣлу, то сѣе въ вину ему не ставится, и дѣло, начавшееся по бумагамъ, отъ такового повѣреннаго поданнымъ, не прекращается; но, при обнаруженіи законныхъ препятствій къ дальнѣйшему ходатайству подобнаго лица, вѣритель его обизанъ продолжать дѣло свое самъ, или уполномочить другаго повѣреннаго на законномъ основаніи. На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано: „*Быть по сему.*“ С. Петербургъ. 18-го Апрѣля 1834 года. (Мая 22-го дня 1834 года.) (Сен. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 19-го Іюня.

Флигель-Адъютантъ Его Величества Императора Все россійскаго, Князь *Бѣлосельскій*, отправился въ *Дрезденъ*; Императорско-Россійскій Посланникъ и уполномоченный Министръ при Сардинскомъ Дворѣ, *Г. Обресковъ*, въ *Туринъ*, а Статскій Совѣтникъ *Тенгоборскій* въ *Данцигъ*.

21-го Іюня.

Императорско-Россійскій Генераль *Вергманъ* отправился въ *Карлсбадъ*.

Франкфуртъ на Одерѣ, 15-го Іюня.

Вчера вечеромъ прибылъ сюда Е. К. В. Принцъ *Вильгельмъ*, сынъ Короля; сегодня, по отправленіи службы, производился торжественный военный парадъ, во время коего Е. К. Выс. вручилъ первому батальону, 8-го полка пѣхоты (названнаго Лейбъ-пѣхотнымъ полкомъ), пожалованное Е. В. Королемъ, новое знамя съ надписью: *Колбергъ 1807*, вмѣсто прежняго знамени, истлѣвшаго временемъ. Передавая сей подарокъ, Е. К. Выс. упомянулъ о заслугахъ, оказанныхъ отечеству помянутымъ батальономъ; изъявилъ притомъ надежду, что онъ и въ будущее время, если бы обстоятельства того требовали, явить себя достойнымъ прежней славы, и вполне оправдастъ высокую довѣренность своего Монарха.

(G. C.)

Н и д е р л а н д ы.

Гага, 14-го Іюня.

Короля ожидаютъ въ столицѣ обратно изъ замка *Лео*. Говорятъ, что онъ далъ порученіе починить и возобновить надгробный памятникъ славнаго Адмирала *Руйтера*, находящійся въ одной изъ Амстердамскихъ церквей.

Извѣстный фокусникъ *Ранно*, говорятъ, умеръ въ *Роттердамѣ* отъ сильнаго поврежденія тяжело въ-снѣмъ желѣзнымъ ядромъ, которымъ ушибъ себя, дѣлая разныя штуки.

16-го Іюня.

Фокусникъ *Ранно* не только живъ, но совершенно здоровъ; пребываетъ теперь въ *Лондонѣ* и тамъ представляетъ свои штуки. (G. C.)

Г е р м а н і я.

Гота, 15-го Іюня.

Сего числа послѣдовало торжественное открытіе нашего Сейма, втораго въ продолженіе управленія нынѣшняго Герцога. (Dz. Pow.)

Веймаръ, 16-го Іюня.

Сегодня прибыла сюда Е. И. К. В. Герцогиня *Оранская* съ дочерью, посѣтить свою сестру. Герцогиня проведетъ здѣсь нѣсколько времени и будетъ присутствовать при фамильномъ празднествѣ, ибо

2-е) Приймае за правило, ажебы поміеніе запреченіе уміешчане было въ судовыхъ выркахъ, свидѣтввахъ и указахъ о одставкѣ, гдѣе вѣдле истоты интересу і стану осібъ бѣдзіе тѣго вѣмагаѣа потреба. 3-е) Налѣгаѣмъ до справы стронѣмъ дозвала сѣе право учылѣнѣа plenipotentów, z wyjaśnieniem dowodów o przyczynachъ такого учылѣнѣа, такъ в тѣмъ постановленіи, jako теѣ в uprzednichъ prawachъ względemъ tego przedmiotu wyrażonychъ. 4-е) Za naruszenie zakazu względemъ chodzenia około cudzychъ interestów, oprócz учылѣнѣа, oddawać przekonanychъ pod Sądъ, jako naruszcicieli постановленій rządowychъ і powszechnego porządku, і przeto postępować z nimi jako z pieniaczami, t. j. stosującъ sѣe do Najwyżeyъ zatwierdzonego dnia 10 Czerwca 1831 roku postanowienia, tychъ z podsądnychъ, którzy dotądъ nie zostawali pod dozoremъ Policcyymъ, а mieli Oficerskie rangi, oddawać pod dozórъ Policcyymъ na czasъ wiadomy, nie przedłużającъ go jednakъ dalej, jakъ do latъ dwóch; innychъ zaś oddawać na czasowe zamknięcie w domu poprawy, nie dalej jednakъ, jakъ na rokъ jeden. Razemъ z osądzeniemъ na takowe zamknięcie brać rewersa о nienaruszeniu nadalъ żadnychъ постановленій rządowychъ. Przekonanychъ о niewypełnieniu danychъ rewersów, oddającъ znowu pod Sądъ, sądzić na pozbawienie prawъ stanu і na oddanie, zdalnychъ do wojenneyъ służby, niezdatnychъ zaś na Syberyя na zaludnienie. 5-е) Jeżeliby ktokolwiek, nie wiedzącъ, że są przeszkody tey lub inney о obіе byдъ jego plenipotentemъ, polecіłъ jey chodzenie około swego interestu, natenczas to nie uważa sѣe mu za przewinienie, і sprawa, rozpoczęta na fundamencie papierów, przezъ takowego plenipotentę podanychъ, nie przerywa sѣe; leczъ za wykazaniemъ prawnychъ przeszkódъ do dalszego chodzenia podobney osoby, wierzycielъ jey obowiązany jestъ prowadzić dalejъ sprawę swoją sam, albo umocnić innego plenipotentę na prawneyъ zasadzie. Na autentyku własną Jego Cesarskiey Mości ręką napisano: „*Ma byдъ podługъ tego.*“ Sankt-Petersburg, dnia 18 Kwietnia 1834 roku. Dnia 2 Maja 1834 roku. (G. S.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y a.

Berlin, dnia 19 Czerwca.

Adjutantъ Skrzydłowy Najjaśniejszego Cesarza *Wszech Rossyi*, *Xiążę Biełosielski*, wyjechał do *Drezna*; Poseł і pełnomocny Ministerъ tegożъ Monarchy przy Dworze Sardynskimъ, *P. Obreskow* do *Turyну*, а zaś Radzca Stanu Tęgoborski do *Gdańska*.

Dnia 21.

CESARSKO-Rossyyski Jenerał *Bergmann*, wyjechał do *Karlsbadu*.

Frankfort (nad Odrą) dnia 15 Czerwca.

Wczora wieczoremъ przybył tu J. K. W. *Xiążę Wilhelm*, synъ Królewski. Dзіs po nabożeństwie odbyła sѣe wielka parada wojskowa, podczas której doręczyłъ J. K. W. pierwszemu batalionowi ósmego półku piechoty, (zwanego przybocznymъ półkiemъ piechoty), ofiarowaną przezъ Króla Jmci nową chorągiewъ zъ napisemъ: „*Kolberg 1807*“ na miejsce zużytey jużъ przezъ dawnośćъ czasu, dawniejszey chorągwi. Oddającъ J. K. W. tenъ dar, wspomniatъ о zasługachъ, jakie rzeczony batalionъ dla oyczyzny położyłъ, wynurzyłъ orazъ nadzieję, iżъ tenъże і na przyszłość, wъ razie, gdyby okolicznościъ tego wymagały, dochowa wiernie dawną sławę і usprawiedliwi we wszystkichъ wysokie zaufanie Monarchy swego.

(Gaz. Codz.)

N I D E R L A N D Y.

Haga, dnia 14 Czerwca.

Królъ spodziewany zъ powrotemъ do Stolicy zъ zamku *Loo*. Miałъ onъ wydaдъ polecenie, ажебы nagrobekъ sławnego Admirała de *Ruyter*, znajdujący sѣe wъ jednymъ zъ kościołówъ Amszterdamskichъ, zostałъ naprawiony і odnowiony.

— Znany sztukmistrzъ *Rappo* miałъ umrzeć wъ *Rotterdamie*, od silnego uderzenia ciężką kulą żelazną, którą pokazywałъ sztuki.

Dnia 16.

Sztukmistrzъ *Rappo*, nietylko nie umarł, ale bawi zdrów wъ *Londynie*, і tamъ sztuki swoje pokazuje.

(Gaz. Codz.)

N I E M C Y.

Gotha, dnia 15 Czerwca.

Dзіs nastąpiło uroczyste zagajenie seymu naszego, który jestъ drugimъ za Rządówъ teraźniejszego Xięcia. (Dzienn. Powsz.)

Weymar, dnia 16 Czerwca.

Dзіs przybyła tu J. C. K. M. *Xiężna Oranii*, zъ córką, dla odwiedzenia Dostoyney swęy siostry. Xiężna zabawi tu przezъ czasъ niejaki і бѣдзіе sѣe znajdowała na uroczystości rodzinney, albowiemъ *Xiążę Następcę* wъ dniu

Принцъ Наслѣдный 24-го ч. с. м. вступаетъ въ 16-ти лѣтній возрастъ.

Шпейрзъ, 14-го Іюня.

Въ Тройцынъ день Полиція обыскивала жилище Г. Клейна, того самаго, который въ Ландау былъ Адвокатомъ, арестованнаго по политическимъ обстоятельствамъ Г. Шарпфа. Самъ Г. Клейнъ въ ту минуту, когда жандармы окружили входъ и лѣстницу, спустился окномъ посредствомъ веревки, и щастливо спасся бѣгствомъ. (G. C.)

Швеція и Норвегія.

Стокгольмъ, 10-го Іюня.

Капитанъ Россъ купилъ у Придворнаго Маршала Барона Флемминга, красивую, удобную и быстро совершающую путь яхту, на коей отправится въ С. Петербургъ. (G. C.)

Д а н і я.

Кель, 14-го Іюня.

Графъ Ревентловъ, прежде повѣренный въ дѣлахъ въ Бразиліи, теперь назначенъ Датскимъ Повѣреннымъ въ дѣлахъ въ Вѣнѣ, на мѣсто Гр. Бернсторфа, который, по причинѣ разстроеннаго здоровья просилъ объ отсрочкѣ отпуска. (G. C.)

Б е л ѣ г і я.

Брюссель, 14-го Іюня.

Короля ожидаютъ 18-го или 19-го ч. въ Гентѣ, обратно изъ Парижа.

— Утверждаютъ, что Священникъ Рамъ, Профессоръ Семинаріи въ Мехельнѣ, назначенъ Ректоромъ новаго Католическаго Университета съ правомъ избирать другихъ Профессоровъ. Священникъ Рамъ есть Редакторомъ журнала *Nouveau Conservateur Belge*.

— Работы около цитадели въ Гентѣ поспѣшно продолжаютъ подлѣ присмотромъ Маіора изъ Корпуса Инженеровъ Ланну; отъ 400 до 500 чел. употребляется тамъ работниковъ.

— Сегодншній Мониторъ помѣстилъ Королевское постановленіе прежде изданное, изъ котораго обнаруживается, что, дабы усилить разведеніе шелковыхъ червей, не только роздано нѣсколько тысячъ тутовыхъ деревьевъ, но даже назначены были преміи довольно высокія, для поощренія къ большому производству шелку.

15-го Іюня.

Пишутъ изъ Парижа, что Г. Смитсъ, отправленный со стороны нашего Правительства въ Парижъ, для торговыхъ переговоровъ, нашелъ, сверхъ чаянія, Министра Дюшателля не столько благорасположеннымъ, какъ можно было полагать. (G. C.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 13-го Іюня.

Отбытіе Королевы на твердую землю, назначено 4-го Іюля; Герцогъ Саксен-Мейнингенскій, братъ Королевы, будетъ ожидать ее въ Роттердамѣ.

— Нью-Йорскія газеты отъ 17-го п. м. извѣщаютъ, что Палата представителей въ Вашингтонѣ, назначила (большинствомъ 174 противъ 41-го голосовъ) Комитетъ для разсмотрѣнія дѣлъ Банка, но Банкъ не хотѣлъ оного признать; потому члены сего Комитета безъ всякаго успѣха возвратились изъ Филадельфіи.

— Въ Ирландіи чувствуютъ большой недостатокъ картофеля; во многихъ странахъ вовсе онъ не родился.

— Корабль Бетсей прибылъ въ прошедшій вторникъ изъ Данцига въ Ливерпуль съ грузомъ въ 2200 ящиковъ чая. Сей привозъ послѣдовалъ въ слѣдствіе установленія новыхъ учреждений, по которымъ позволено вывозить чай изъ гаваней, лежащихъ къ востоку отъ стороны мыса Доброй Надежды; меридіанъ же Данцига дѣйствительно находится въ разстояніи только 15 миль отъ восточной стороны помянутого мыса.

— Пишутъ изъ острова Мауритій, что ураганъ 20-го Генваря причинилъ великія опустошенія. Значительное число домовъ совершенно разрушено; поврежденія и потери огромны. Правительство велѣло роздать между бѣдныхъ 1,000 мѣшковъ сараинскаго пшена и 5,000 долларовъ; собранная по подпискѣ сумма для пособія несчастныхъ, простиралась до 20,000 долл. Послѣ сей бури найдено у берега много поврежденныхъ кораблей безъ мачтъ; многіе же совершенно погибли.

— Жители города Трура, гдѣ родился Ричардъ Ландерсъ, путешественникъ умерщвленный въ Африкѣ, намѣрены въ память его воздвигнуть памятникъ.

— Осужденный на изгнаніе въ землю Ванъ-Диеменъ, инвалидъ Денисъ Коллинсъ, который во время скачекъ лошадей 1-го Ноября п. г. бросилъ камнемъ въ Короля, скончался тамъ въ Портъ-Артуръ въ

24 б. м. zaczyna rok 16 życia.

Spira, dnia 14 Czerwca.

W drugi dzień Zielonych Świątek przetrząsała Policja mieszkanie Pana Klejna, tego samego, który w Landawie był obrońcą uwięzionego z powodów politycznych P. Scharpff. Sam P. Klein spuścił się po linie z okna w chwili, kiedy żandarmowie wniósł i schody domu osadzili, i szczęśliwie ucieczką się ratował. (G. C.)

S z w e c y a.

Sztokholm, dnia 10 Czerwca.

Kapitan Ross nabył od Marszałka Dworu Barona Flemming, piękny, wygodny i szybko żeglujący jacht, na którym popłynie do Petersburga. (G. C.)

D a n i a.

Kiel, dnia 14 Czerwca.

Hrabia Rewentlow, dawniej sprawujący interessa w Brezylji, mianowany sprawującym interessa Duńskie w Wiedniu, w miejsce Hrabia Bernstorff, który dla słabości zdrowia, o przedłużeniu urlopu upraszał.

(Gaz. Codz.)

B e l g i a.

Bruxella, dnia 14 Czerwca.

Król spodziewany z Paryża, dnia 18 lub 19 w Gandawie.

— Zapewniają, że Xdz Ram, Professor Seminaryum w Mecheln, został mianowany Rektorem nowego Uniwersytetu katolickiego, z mocą mianowania innych Professorów. P. Ram jest redaktorem dziennika *Nouveau Conservateur Belge*.

— Roboty około cytadeli w Gandawie prowadzone są z pośpiechem pod kierunkiem Majora z korpusu inżynierów Lannou; 400 do 500 robotników są tam użyci.

— Dzisiejszy Monitor umieścił postanowienie Królewskie dawniejszej daty, z którego się okazuje, że, aby wspierać hodowanie jedwabników, nietylko rozdano kilka tysięcy drzewek morwowych, ale nadto były dawane praemia dość znaczne, aby zachęcić do coraz większej produkcji.

Dnia 13.

Donoszą z Paryża, że P. Smits, wysłany ze strony Rządu naszego dla układów handlowych do Paryża, znalazł, nadspodziewanie, Ministra Duchatel więcej trudnym, aniżeli się spodziewać można było. (G. C.)

BRYTANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 13 Czerwca.

Wyjazd Królowej na ląd stały naznaczony na dzień 4 Lipca; Xiążę Saxe-Meiningen, brat Królowej, będzie oczekiwał na nią w Rotterdamie.

— Gazety Nowego-Yorku daty 17go z. m. donoszą, że Izba reprezentantów w Washingtonie, mianowała (większością 174 głosów przeciwko 41), wydział do rozpoznania interesów banku, ale bank nie chciał go uznać; członkowie przeto tego wydziału, nic nie sprawiwszy, wrócili z Filadelfii.

— W Irlandyi daje się uczuwać wielki niedostatek kartofli; w wielu okolicach nie urodziły wcale.

— Okręt Betsey zawinął zeszłego wtorku z Gdańska do Liverpool, z ładunkiem wynoszącym blisko 2,200 pak herbaty. Ten dowóz nastąpił w skutek postanowienia nowych urządzeń, w których powiedziano, że herbata może być wprowadzana z tych portów, które leżą na wschód od strony przylądka Dobrey-Nadziei, a południk Gdańska znajduje się rzeczywiście tylko na mil 15 od strony wschodniej rzeczonego przylądka.

— Donoszą z wyspy Mauritius, że orkan zrzucił dnia 20 Stycznia wielkie szkody. Znaczna liczba domów jest zupełnie zniszczona; straty ogromne. Rząd kazał rozdać pomiędzy ubogich 1,000 worków ryżu i 5,000 dolarów; zebrana na wsparcie składka wyniosła 20,000 dolarów. Po tej burzy wiele uszkodzonych okrętów znaleziono bez masztów przy brzegu; niemało innych zupełnie zatoniło.

— Mieszkańcy w Truro, rodzinném mieście Richarda Landers, zamordowanego w Afryce wędrownika, chcą mu wystawić pomnik.

— Skazany na wygnanie do kraju Vandiemens invalid Denis Collins, który podczas wyścigów konnych dnia 1go Listopada r. z. rzucił kamieniem na Króla, umarł tam w Port-Arthur, przez rozmyślnie za-

свѣдѣніе добровольнаго воздержанія отъ употребленія всякой пищи. (G.C.)

— Третьяго дня по утру въ засѣданіи Нижней Палаты назначена большинствомъ 70 голосовъ противу 42, Коммисія для разсмотрѣнія состоянія Англійскихъ ткачей. Въ семь же засѣданій прочитанъ былъ въ третій разъ билль о допущеніи Евреевъ къ равнымъ съ прочими гражданами правамъ. Сей же билль читали вчера въ первый разъ въ засѣданіи верхней Палаты. Лордъ Канцлеръ внесъ представленіе города Эдинбурга, за подписью 6,200 жителей, въ пользу Евреевъ. (Dz. Pow.)

14-го Іюня.

— Министръ Португальскій, Кавалеръ *Лима*, помѣстивъ въ газетахъ объявленіе, что Португальское Правительство не признаетъ займовъ, заключенныхъ *Донъ Мигуэлъ*.

— Подтвердилось извѣстіе о прибытіи въ *Портсмутъ* Инфанта *Донъ Карлоса*, на кораблѣ *Донегаль*. (G.C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 12-го Іюня.

По извѣстіямъ изъ Рима, прибылъ уже въ Неаполь Генераль Графъ *Себастьяни*.

— Маршалъ *Султъ* вчера въ Совѣтъ Министровъ, представилъ проектъ касательно окончательнаго устройства *Алжира*. Дѣло сие прежде, нежели поступить на совѣщаніе Совѣта, будетъ разсматриваемо отдѣльно каждымъ Министромъ. По послѣднимъ извѣстіямъ изъ *Марселя*, многіе тамошніе купцы отъправились въ *Алжиръ*.

— Г. *Ливингстонъ*, повѣренный въ дѣлахъ Сѣверо-Американскихъ Соединенныхъ Штатовъ, за нѣсколько дней отправился въ *Лондонъ* (гдѣ уже и прибылъ), въ свѣдѣніе повелѣній его правительства.

— Г. *Тьерсъ* имѣетъ уже въ свою пользу 700 голосовъ въ нынѣшнемъ собраніи избирателей пятого Парижскаго округа. Противникъ его Г. *Салвертъ* не можетъ полагаться какъ только на 150 голосовъ.

— Изъ *Байонны* 7 Іюня. Вчерашнія извѣстія о пораженіи Наварскихъ инсургентовъ дѣлаются достовернѣе: сію партію можно почитать совершенно падшею и разстроеною. Всѣ Карлисты ищутъ убѣжища во Франціи, между ними находится жена и все семейство *Цумалакаррегуй*. Генераль *Квеада* былъ вчера въ *Елизондо*, гдѣ чуть не взялъ въ плѣнъ всю Наваррскую юнту. Часть войска отправилъ онъ въ *Урдакъ*.

14-го Іюня.

Король и Королевское семейство, проведши нѣсколько дней въ Парижѣ, выѣхали въ *Нейлли*. Бельгійскій Король черезъ день возвратится въ свое Государство.

— Королевскимъ постановленіемъ отъ 7 с. м. призваны въ военную службу 80,000 рекрутъ изъ очереди на 1833 г.

— Всѣ бюсты, изваянія Сенаторовъ, Маршаловъ, равно сановниковъ со временъ Имперіи, доселѣ находящіеся въ Луврѣ, перенесены теперь въ Историческій Музей въ *Версаль*.

15-го Іюня.

Вчера послѣ обѣда Бельгійскій Король отправился изъ *Нейлли* обратно въ *Брюссель*; Королевское семейство проводило его до *Шантিলли*.

— Сегодняшній *Мониторъ* доводитъ до свѣдѣнія телеграфическое извѣстіе, полученное изъ Лондона, что *Д. Карлосъ* прибылъ въ *Портсмутъ* ночью съ 12 на 13 с. м. на кораблѣ *Донегаль*, отправившемся изъ гавани *Алдеа Галлега* 30-го Мая; *Д. Мигуэлъ* имѣлъ намѣреніе отправиться 31-го Мая изъ *Синеса* въ *Женъ*. *Messenger* говоритъ, что *Донъ Карлосъ* обратится въ *Гагу*. (G.C.)

И т а л і я.

Римъ, 5-го Іюня.

Слышно, что Правительство наше приказало усилить отряды войска, расположенные при Неаполитанской границѣ. Произойдетъ ли польза для Неаполитанскаго Королевства отъ связей съ Франціею и Англіею, это подлежитъ сомнѣнію. — Письма изъ Неаполя упоминаютъ, что нѣкоторые Члены тамошняго Министертва вышли въ отставку, и что на ихъ мѣста поступить другіе. Доносятъ также, что люди, претерпѣвающіе гоненіе по поводу политическихъ мнѣній, съ нѣкотораго времени нашли убѣжище въ сей столицѣ.

— Письма полученные здѣсь заключаютъ извѣстіе о томъ, что *Донъ-Мигуэлъ* навѣрно отплылъ въ *Ливорну*. (Dz. Pow.)

— Испанское Правительство назначило *Донъ Джіузеппа Нарциса Апарисы*, ведшаго здѣсь частную жизнь со времени Кортесовъ, повѣреннымъ въ дѣ-

глотденіе сія. (G.C.)

— На онегдayszey ranney sessyi Izby Niższej wyznaczono większością 70 kresek przeciw 42 Komisję do rozpoznania stanu tkaczy angielskich. Na teyże sessyi trzeci raz przeczytano bil tyczący się postawienia Izraelitów w równym używaniu praw obywatelskich. Tenże bil przeczytano pierwszy raz w Izbie Wyższej. Lord Kanclerz podał petycją miasta Edynburga, mającą 6,200 podpisów, na korzyść Izraelitów. (Dz. Pow.)

Дня 14.

Portugalski Minister, Kawaler *Lima*, umieścił w gazetachъ обвѣщення, że Rząd Portugalski nie uznaje długów, przez Don Miguela zaciągniętychъ.

— Potwierdziła się wiadomość o przybyciu Infanta Don Carlosa do Portsmouth na okręcie *Donegal*. (Gaz. Codz.)

FRANCYA.

Парижъ, дня 12 Czerwca.

Według doniesień z Rzymu, Jenerał Hrabia *Sebastiani* przybył już do Neapolu.

— Marszałek *Soult* przedstawił dnia wczorayszego na Radzie Ministrów, projekt dotyczący stanowczego urządzenia Algieru. Ten przedmiot, nim Rada weźmie pod rozwagę, będzie poprzednio przez każdego Ministra oddzielnie przetrząsany. Podług ostatnichъ doniesień z Marsylii, wielu tamtejszychъ kupców udało się do Algieru.

— Pan *Livingston*, sprawujący interessa Zjednoczonychъ krajówъ Ameryki Północney, wyjechał przedъ kilkа dniami do Londynu, (gdzie już przybył) na skutekъ rozkazówъ, jakie od Rządu swojego odebrał.

— Pan *Thiers* ma już za sobą 700 głosówъ w dotychczasowémъ zebraniu wyborcówъ piątego okręgu Paryża. Jego przeciwnik, Pan *Salverte*, nie może liczyć, jak na 150 głosówъ.

— Z *Bayonny*, 7go Czerwca. — Wczoraysze doniesienia o klęsce powstańcówъ Nawarrskichъ potwierdzają się; ichъ fakcyą można już uważać za upadłą i zniszczoną. Wszyscy Karoliści szukają ocalenia we Francyi; między temi jest także żona i cała rodzina *Zumala Carreguy*. — Jenerał *Quesada* był wczoray w *Elisondo*, gdzie zaledwie nie schwycił całej junty Nawarskiej. Wysłał on część woyska do *Urdach*.

Дня 14.

Król i rodzina Królewska, zabawiwszy dni kilka w Paryżu, wyjechali do *Neuilly*. Król Belgów wraca pojutrze do swojego kraju.

— Przez postanowienie Królewskie z dnia 7 b. m. powołano do woyska 80,000 ludzi z klasy 1833 roku.

— Wszystkie popiersia i posągi Senatorówъ, Marszałkówъ, tudzież Dygnitarzy z czasówъ Cesarstwa, które dotychczasъ były w Louvrze, przeniesiono do muzeumъ historycznego w *Versailles*.

Дня 15.

Дня wczorayszego po południu, wyjechał Król Belgów z *Neuilly* napowrótъ do *Bruxelli*; cała rodzina Królewska odprowadzała go aż do *Chantilly*.

— Dzisiejszy *Monitor* donosi telegraficzną wiadomośćъ, odebraną z Londynu, że *Don Carlos* przybył w nocъ z 12 na 13 b. m. do Portsmouth na okręcie *Donegal*, który dnia 30 Maja wypłynął z portu *Aldea Galega*; *Don Miguel* miał zamiarъ odплыть dnia 31go Maja z *Sines* do *Genui*. *Messenger* powiada, że *Don Carlos* uda się do *Hagi*. (G.C.)

W ł о с н ы.

Рzymъ, дня 5 Czerwca.

Слышавъ, iż Rządъ naszъ kazałъ wzmoćnić oddziały woyska, na granicy Neapolitańskiej stojące. Czyliby Królestwo Neapolitańskie korzystało przezъ звязекъ z Francją i Anglią, podpada wątpliwości. — Listy z Neapolu wspominają, że częśćъ ministryumъ tamecznego otrzymało dymissye, i że miejsca opróżnione inni zająć mają. Donoszą także, iż osoby, za zdania polityczne prześladowane, mają od niejakiго czasu schronienie w tey Stolicy.

— Listy otrzymane zawierają wiadomośćъ, że *Don Miguel* z pewnością odплыł do *Livorny*. (Dz. Powsz.)

— Rządъ Hiszpański mianowałъ *Don Giuseppe Narcis Aparicy*, który tu od czasu Korteżówъ prywatyzowałъ, sprawującymъ interessa przy Dworze Papieżkimъ; te obo-

лахъ при Папскомъ Дворѣ; онъ сію должность исправлялъ уже прежде. Представилъ онъ кредитивныя письма, адресованныя на имя Кардинала Статсъ-Секретаря. Сіе доказываетъ, что еще не прерваны наши сношенія съ Испанією.

— Французскій Посланникъ Маркизь *Латуръ Мобуръ* имѣетъ порученіе ускорить переговоры касательно бракосочетанія съ дочерью Короля Французовъ; дѣло только въ томъ, что, какъ слышно, Герцогъ Леопольдъ не хочетъ довольствоваться приданымъ, обезпеченнымъ для его невѣсты. Не лзя сомнѣваться, что дѣло сіе вскорѣ будетъ слагено, ибо Король Лудовикъ Филиппъ, вѣроятно, для нѣсколькихъ милліоновъ франковъ, не пожелаетъ разорвать узъ дружбы, коей ищетъ въ Неаполѣ. (G. C.)

Разныя извѣстія.

Г-нъ Смитъ, Библіотекаръ въ Британскомъ Музеумѣ, написалъ въ альбомѣ одного изъ своихъ друзей слѣдующее: „Могу похвалиться семью приключеніями, которыми захотѣли бы похвастать многие великіе люди въ Европѣ; какъ-то: меня поцѣловала въ дѣтствѣ оборотенья Г-жа Робинсонъ; Докторъ Джонъ щупалъ мою голову; и часто носилъ очки Джона Рейнольдса; я пилъ портеръ со слономъ; и поддерживалъ Леди Гамильтонъ въ ту минуту, когда она получила печальное извѣстіе о смерти Нельсона; я три раза разговаривалъ съ Королемъ Георгіемъ II, и былъ запертъ въ одной комнатѣ съ ужаснымъ львомъ Г-на Кинга.“

— Банкиръ Ротшильдъ учредилъ между Парижемъ и Брюсселемъ ускоренныя дилижансы, которые совершаютъ путь между обѣими столицами въ двадцать четыре часа. Эти легкіе экипажи вмѣщаютъ въ себя только шесть пассажировъ съ 20 фунтами поклажи отъ всякаго. Пассажиры должны запастись съѣстными припасами; ибо дилижансы такого рода останавливаются на станціяхъ только для перемѣны лошадей.

— Россіини и Бетговенъ первые начали употреблять въ своемъ оркестрѣ барабаны. —Этотъ монотонный инструментъ нашелъ своего виртуоза въ лицѣ Графа Сандвича, который давалъ недавно въ Лондонѣ концертъ на барабанѣ. Чтобы произвести особенный эффектъ въ Генделевой Ораторіи— Графъ Сандвичъ велѣлъ натянуть пергамень въ одной части залы, и когда начали барабанить, многія дамы упали отъ того въ обморокъ.

— Нубійцы самый ревнивый народъ на свѣтѣ. При малѣйшемъ подозрѣніи въ невѣрности Нубіецъ приводитъ жену свою ночью къ Нилу, закалываетъ ее кинжаломъ и бросаетъ въ рѣку на съѣдѣніе крокодиламъ.

— Въ Новомъ Йоркѣ строится на акціяхъ театръ, который будетъ названъ Вашингтоновымъ. —На этомъ театрѣ будутъ давать только національныя Американскія пьесы.

— Въ Лондонѣ дѣлаютъ салныя свѣчи съ двумя свѣтильниками, которые находятся въ свѣчѣ на 4 дюйма одна отъ другой. Уверяютъ, что эти свѣчи горятъ очень свѣтло, и точно такъ же, какъ восковыя. (Сб. Пг.)

— Въ Октябрѣ 1831 года, Датскаго флота Капитанъ *Боденгофъ*, проходя съ военнымъ бригадомъ С-тъ-Яномъ мимо принадлежащаго Англіискому Правительству острова Тортолы, замѣтилъ вдали большой пожаръ, и причаливъ къ берегу, узналъ, что до 1,500 черныхъ невольниковъ взбунтовались и производятъ всякаго рода жестокости надъ горстью бѣлыхъ, обитающихъ на островѣ. Онъ немедленно высадилъ на берегъ 70 человекъ вооруженныхъ солдатъ, и послѣ четырехдневной битвы усмиривъ мятежниковъ. Англіиское Правительство, извѣщенное о семъ благородномъ подвигѣ Капитана Боденгофа, объявило ему въ 1832 году чрезъ Британскаго Посланника въ Копенгагенѣ благодарность свою, а нынѣ въ ознаменованіе оной прислало богатую награду. — Капитанъ Боденгофъ находится теперь у Альтоны, на кораблѣ *Эльбенъ*. (Сб. В.)

Новыя Книжки.

Переписка Папъ съ Россійскими Государями въ XVI вѣкѣ. С. Петербургъ, въ т. Акад. Наукъ. 1834 года, въ 8 д. л. VII и 116 страницъ.

Почтенный Протоіерей І. Григоровичъ, Издатель *Бѣлорускаго Архива древнихъ Грамотъ*, издалъ нынѣ сіи многіе акты, относящіеся къ отечественной Исторіи XVI вѣка. Въ нихъ заключается переписка Римскихъ Папъ Леона X, Климента VII, Григорія XIII и Климента VIII съ Царями, Василіемъ, Іоанномъ Грознымъ и Федоромъ Іоанновичемъ. Грамоты сіи найдены между рукописями Барберинской Библіотеки, Г. Штрандманомъ, Корреспондентомъ покойнаго Канцлера Графа Н. П. Румянцова, и доставлены къ Его Сіятельству еще въ 1825 г. Десять лѣтъ онѣ оставались неизданными; наконецъ, благодаря просвѣщенному усердію почтеннаго Издателя, мы видимъ ихъ напечатанными.

вѣзки już dawniej sprawował. Złożył on listy wiezytelne, które do Kardynała Sekretarza Stanu były adresowane. To dowodzi, że stosunki nasze z Hiszpanią nie zostały jeszcze przerwane.

— Poseł Francuzki, Markiz Latour Maubourg, ma zlecenie przyspieszyć układy o małżeństwo z córką Króla Francuzów; idzie tylko, jak słyhać, o wyposażenie, ponieważ Xiążę Leopold nie chciał poprzestać na wniośku, jaki mu za przyszłą jego ofiarowano. Nie można wątpić, że ten interes będzie wkrótce załatwiony: albowiem Król Ludwik Filip nie zechce dla kilku miliónów franków, zerwać związków przyjaźni, które szuka w Neapolu. (Gaz. Codz.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

P. Smith, bibliotekarz w muzeum Brytańskiem, napisał w imienniku jednego ze swych przyjaciół, co następuje: „Mogę się pochwalić z siedmiu przydażeń, któremi nie jeden z wielkich ludzi mógłby się pochwycić, jako to: mnie pocałowała w dzieciństwie czarująca Pani Robinson; Doktor John wodził rękami po mej głowie; często nosiłem okulary John Reynolda; piłem porter ze słoniem; podtrzymywałem lady Hamilton w tę chwilę, kiedy ona otrzymała smutną wiadomość o śmierci Nelsona; trzy razy rozmawiałem z Królem Jerzym II i byłem zamknięty w jednym pokoju ze straszliwym lwem P. King.“

— Bankier Rotschild zaprowadził między Paryżem a Bruxellą przyspieszone dyliżanse, które odbywają drogę między oboma stolicami w dwadzieścia cztery godzin. Lekkie te pojazdy mieszczą w sobie tylko kilku podróżnych, z których każdy może wziąć z sobą ciężaru na 20 funtów. Podróżni obowiązani są zaopatrywać się w żywność, albowiem dyliżanse tego rodzaju zatrzymują się na stacyach tylko dla zmiany koni.

— Rossini i Bethoven pierwsi poczęli używać w swych orkiestrach bębnów. Jednotonny ten instrument, znalazł swego wirtuoza w osobie Hr. Sandwich, który dawał niedawno koncert w Londynie na bębnie. Dla wydania szczególniejszego efektu w oratorjum *Händela*, Hr. Sandwich kazał naciągnąć pargamin w pewnej części sali i gdy poczęto bębnić, wiele dam zemdało.

— Nubiyczykowie są nazywają się najzazdrośniejsi ludzie w świecie. Za najmniejszém podeyrzeniem o niewierność, Nubiyczyk prowadzi swą żonę w nocy nad Nil, przebija ją sztyletem i wrzuca do rzeki na pożarcie krokodylom.

— W *New-Yorku* przez akcyę buduje się teatr, który zostanie nazwany teatrem *Washingtona*. Na nim będą przedstawiane tylko narodowe sztuki Amerykańskie.

— W Londynie robią łojowe świece o dwóch knotach, które w świecy są od siebie na 4 cala oddalone. Zapewniają, iż świece te bardzo się jasno palą i zupełnie tak jak woskowe. (P. P.)

— W miesiącu Październiku roku 1831, Kapitan floty Duńskiej *Bodenhoff*, płynąc na brygu wojennym *St. Jan*, mimo wyspy *Tortola*, należącej do Rządu Angielskiego, postrzegł w oddaleniu wielki pożar i, zawinawszy do brzegu, dowiedział się, iż do 1,500 murzynów niewolników podniosło rokosz i dopuszcza się o kruciestw wszelkiego rodzaju, nad garstką białych mieszkających na wyspie. Niezwłocznie więc wysadził na brzeg 70 uzbrojonych żołnierzy i po bitwie, przez dni cztery trwającej, przywiódł do podległości buntowników. Rząd Angielski, nwiadomiony o tym szlachetnym czynie Kapitana *Bodenhofs*, oświadczył mu swą wdzięczność w roku 1832 przez Poštą Angielskiego. w *Kopenhadze*, a dopiero dla oznamionowania jej przysłał mu kosztowną szpadę. — Kapitan *Bodenhoff* teraz znajduje się pod *Alloną*, na okręcie *Elben*. (G.S.P.)

Nowe Dzieła.

Korrespondencya Papieżów z Monarchami Rosyi w wieku XVI. St. Petersburg w drukarni Akademii Nauk. 1834 str. VII i 116 in 8vo.

Szanowny Protojerey J. Hryhorowicz, wydawca *Archiwum Białoruskiego starożytnych dyplomatów*, wydał dopiero kilka tych aktów, odnoszących się do dziejów oyczytych XVI wieku. W nich się zawiera korrespondencya Papieżów Rzymskich *Leona X, Klemensa VII, Grzegorza XIII i Klemensa VIII* z Monarchami *Bazylim, Janem Groźnym i Teodorem Janowiczem* jego następcą. Dyplomata te, znalezione pomiędzy rękopisami w Bibliotece Barberińskiej, przez P. Strandmana, korrespondenta nieboszczyka Kanclerza *Graffa N. P. Rumiancowa*, przestane zostały do *Hrabiego* w r. 1825. Przez lat dziesięć były one nie wydane; nakoniec, dzięki światłej gorliwości szanownego wydawcy, widzimy je dopiero drukiem ogłoszone.

Нѣкоторые изъ нихъ были совершенно неизвѣстны Карамзину; другія помѣщены въ твореніи Исторіографа только отрывками, и потому весьма пріятно видѣть ихъ въ полнотѣ и цѣлости.

Въ *Перепискѣ* помѣщено всего семь актовъ. Первая грамота, отъ Папы Леона X къ Царю Василию, писана отъ 26-го Сентября 1519 года. Папа Леонъ X чрезвычайно боялся Султана Селима I-го; въ 1517 году, на Соборѣ Лютеранскомъ, онъ постановилъ предпринять Крестовый походъ, и старался всеми мѣрами вооружить на Селима всѣхъ Государей Европы, а потому въ грамотѣ своей къ Царю Василию онъ убѣждаетъ Русскаго Царя присоединиться къ Римской Церкви, для пораженія соединенными силами невѣрныхъ, и предлагаетъ ему за сѣ санъ Королевскій.

Вторая грамота, отъ Папы Климента VII къ Царю же Василию, отъ 25 Мая 1524 года. Здѣсь Папа напоминаетъ о прежнихъ связяхъ Римскихъ Владыкъ съ Россійскими Царями, и проситъ содѣйствія Василева для исполненія своихъ намѣреній.

Третья грамота есть отвѣтъ Царя Василия Папѣ Клименту на грамоту предъидущую. Царь не отказываетъ Папѣ въ содѣйствіи, но пишетъ: „извѣстите насъ о томъ, какъ Вы устроили дѣло, чтобы съ нами, какъ Вамъ, такъ и прогнѣхъ Христіанскимъ Государямъ стоялъ противъ невѣрныхъ.“ Вѣроятно, что Латинскій подлинникъ сей грамоты, мастерское произведеніе по слогу, писанъ Димитріемъ Герасимовымъ, Латинскимъ толмачемъ въ то время, который въ Никоновской лѣтописи называется *Митею Малышъ*.

Четвертая грамота не такъ важна: это просто кредитивное письмо, данное Царемъ Василіемъ Посламъ Трусову и Ладыгину, при отправленіи ихъ къ Папѣ Клименту VII, въ 1526 году. Но если она не значительна, какъ историческій матеріалъ, то замѣчательна какъ документъ дипломатическій.

Пятая грамота — то же кредитивъ Папскаго Посла Кленхена, въ видѣ письма къ Царю Іоанну Грозному отъ Кардинала Морана, отъ 15-го Января 1576 года. — Засимъ письмомъ слѣдуетъ Наказъ, данный отъ Папы Послу Кленхену, актъ чрезвычайно любопытный и важный во всѣхъ отношеніяхъ. Съ какою хитростію предписывается Послу льстить Русскому Монарху, и стараться склонить его къ присоединенію къ Западной Церкви! Сами Іезуиты не отказались бы отъ такого письма! Тутъ даются Послу даже наставленія, какимъ образомъ объяснить сокращеніе въ титулѣ Царя, и почему въ самомъ написаніи грамоты означается одинъ только главнѣйшій титулъ Государевъ. Какая дипломатическая предусмотрительность!

Седьмая грамота писана Папою Климентом VIII къ Царю Теодору Іоанновичу, отъ 22-го Января 1594 года, для возбужденія Царя къ походу противъ Турокъ. При сей грамотѣ присланъ былъ Царю отъ Папы небольшой золотой крестъ, украшенный изумрудами, *въ память достойной удивленія любви къ роду Человѣческому Спасителя нашего Іисуса Христа* (in memoriam admirabilis caritatis Salvatoris nostri Jesu Christi). Гдѣ теперь этотъ крестъ? Неужели онъ потерялся, или лежитъ незамѣченный въ какомъ нибудь монастырѣ, какъ многіе любопытные и драгоценные памятники отечественной Исторіи?

Кромѣ этихъ семи грамотъ, въ *примѣзаніяхъ* къ *перепискѣ* находимъ еще грамоту 1518 года отъ Папы Леона X къ Царю Василию, и Наказъ, данный бывшему тогда въ Москвѣ Папскому Послу Шомбергу; оба сѣ акта находятся въ Румянцовской Библіотекѣ, и содержать въ себѣ приглашеніе, чтобы Великій Князь вступилъ въ союзъ Вѣры съ Римскою Церковью и вооружился противъ невѣрныхъ.

Вообще и *примѣзанія* очень любопытны, ибо поясняютъ всякій фактъ, всякое историческое имя, встречаемое въ перепискѣ Папъ съ Россійскими Государями.

Мы тѣмъ болѣе желаемъ обратити вниманіе публики на эту книгу, что успѣшный ходъ ея долженъ ускорить изданіе второй части Бѣлорускаго Архива. Если бы Графъ Николай Петровичъ Румянцовъ былъ еще живъ, то, вѣроятно, Бѣлорусскій Архивъ давно уже былъ бы напечатанъ. Но, при настоящихъ обстоятельствахъ, изданіе сего полезнаго, по части исторической, труда зависить единственно отъ благосклоннаго вниманія ученой публики. Мы живемъ въ историческомъ вѣкѣ (какъ увѣряютъ Парижскіе и Московскіе Журналисты), а едва можемъ привлечь вниманіе читателей историческимъ сочиненіемъ! Переписка Папъ съ Россійскими Государями почти десять лѣтъ лежала въ портфель и ожидала средствъ изданія! Какъ же не жаловаться послѣ этого на равнодушіе, на хладнокровіе къ отечественной Исторіи? (С. П.)

Нѣкоторые изъ нихъ были совершенно неизвѣстны Карамзину; инныхъ только отрывки помещены въ твореніи Исторіографа; а зтадъ пріятно видѣть ихъ въ полнотѣ и цѣлости.

Въ *Korrespondencyi* помещено всѣхъ сѣмь актовъ. Первый дипломатъ есть отъ Папы Леона X, до Царя Базылего, писанъ подъ д. 26 Врѣснѣа року 1519. Папѣзъ Леонъ X вѣлѣ сѣ лѣкатъ Султана Селима I; въ року 1517 на Соборѣ Латеранѣнскимъ, постановилъ онъ предсѣвѣзѣтъ выправѣ Крѣзѣвѣа и старалъ сѣ всѣлкими способами узброитъ прѣвѣвъ Селимови всѣхъ Монарѣвѣвъ Европы, а зтадъ въ свѣмъ дипломатѣ до Царя Базылего, сѣфанѣа Монарѣвѣ Россѣи, абы сѣ поѣчѣзѣлъ зъ Коѣціѣмъ Рѣымскимъ, для покѣнанѣа поѣчѣзонѣми сѣлѣми невѣрныхъ, офѣарѣвѣа мнѣ за то достѣйносѣа Крѣлевскую.

Други дипломатъ есть отъ Папы Клемѣнса VII такѣ до Царя Базылего, подъ д. 25 Мая року 1524. Въ нимъ Папѣзъ намѣненѣа о давнѣйшѣхъ стѣсѣнкахъ Папѣзѣвъ Рѣымскихъ зъ Монарѣвѣми Россѣйскими, и прѣси о прѣзѣложенѣ сѣзъ Базылего, для прѣзѣвѣдѣненѣа до skutku свѣхъ замѣарѣвъ.

Трѣци дипломатъ станѣви отвѣдѣзъ Царя Базылего Папѣзѣви Клемѣнсѣви на попрѣдѣзѣвѣа дипломатъ. Царъ не odmawia swęy pomocy, lecz pisze: *donieś nam o tē, jak całą rzecz osnawaliście, aby z nami tak wam, jako też innym Panom Chrześcijańskim bronić się od niewiernych.* Якъ вносѣ сѣ годѣзи, oryginala łaciński tego dyplomu, pismo wówczas mistrzowskie pod względem stylu, układał *Dymitr Herasimow*, podówczas tłumacz łaciński, który w kronice Nikonowskiej zowie sѣ *Miteę Małym*.

Чѣвѣрти дипломатъ не такъ есть вѣлѣкий вѣаи: есть то prosty list wierzytelny, dany przez Царя Базылего, posłom *Trusowi i Ładyginowi*, за выправленѣмъ ихъ до Папы Клемѣнса VII въ року 1526. Лѣчъ дипломатъ ten не вѣлѣкий вѣаи, jako materiał historyczny, godzien jest uwagi jako dokument, pod względem dyplomatyki.

Пѣты дипломатъ, такѣ list wierzytelny legata Папѣзѣkiego *Klenchen*, въ kształcie listu do Царя *Jana Groźnego*, od Kardynała *Moran* pod dnѣmъ 15 Stycznia року 1576. — Po tymъ liście następuje instrukcja dana przez Папѣзѣа legatowi *Klenchen*, актъ вѣлѣе ciekawy i wаżny pod każdymъ względemъ. Z jaką przebiegłością zaleconѣо въ nimъ posłowi pochlebiać Monarsze Rosyyskiemu i starać sѣ skłonić go do poѣчѣzenia sѣ zъ Коѣціѣмъ Zachodnimъ! Sami nawet Jezuici przyznaliby sѣ do takowego listu! W nimъ poseł ma nawet skazѣwkę, jakimъ sposobemъ objaśnić skrócenie wъ tytułachъ Царя i dla czego wъ samymъ tytule dyplomu, wymienia sѣ jeden tylko celniejszy tytułъ Panującego. Jaka dyplomacyjna przenikliwa ostrѣżnosѣ!

Siѣdmy дипломатъ писанъ былъ przez Папѣзѣа *Klemensa VIII*, do Царя *Teodora Joannowicza* podъ d. 22 Stycznia r. 1594, dla pobudzenia Monarchy do выправы прѣвѣвъ Туркомъ. Zъ tymъ dyplomatemъ Папѣзъ przysłałъ Царѣви не вѣлѣки крѣзѣзъ зѣлоты, ozdѣbiony szmaragdami, przezъ памѣгѣ godney podziwienѣа mѣłosѣci ku rodzajowi ludzkiemu *Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa* (in memoriam admirabilis caritatis Salvatoris nostri Jesu Christi). Gdѣзѣ dopiero tenъ есть крѣзѣзъ? Czyliż zaginął, albo leży wъ ukryciu wъ jakimkolwiekъ klasztorze, jakъ вѣлѣе innychъ ciekawychъ i kosztownychъ pѣmnikѣвъ dziejѣвъ oyczystychъ?

Oprѣczъ tychъ sѣdmѣу дипломатѣвъ, wъ *uwagachъ* do *Korrespondencyi*, znajdujemy jeszcze дипломатъ zъ року 1518 od Папы Леона X, do Царя Базылего i instrukcja дана бѣдѣаему podъ tenczasъ Legatowi Папѣзѣkiemu wъ Москѣ *Szomborgowi*; оба те акта znajdujѣ sѣ wъ bibliotece Rumiancowa i zawierajѣa wezwanie, aby Wielki Xiążѣ wszѣdъ wъ przymierze Wiary zъ Коѣціѣмъ Rzymскимъ i podniѣłъ орѣзъ прѣвѣвъ невѣрнымъ.

Wъ powszechnѣосѣ i *uwagi* вѣлѣе sѣ ciekawe, poniewaŝъ wyjaśnѣajѣa każdy фактъ, każde nazwisko historyczne, napotykanе wъ *Korrespondencyi* Папѣзѣвъ zъ Монарѣвѣми Rosyyskiemi.

Tѣmъ zaśъ bardziejъ żадamy zwrѣcić uwagę publiczności na tę książkę, iżъ rychłѣ jejъ rozprѣdanie, winno przyspieszyć wydanie drugiej części Archiwum Białoruskiego. Jeśliby Hr. Nikołaj Pietrowicz Rumiancowъ żyłъ jeszcze, zapewne Archiwum Białoruskie od dawna jużъ byloby drukiemъ ogłoszone. Lѣczъ wъ tѣrazъniejszychъ okolicznościachъ, wydanie tego pożytecznego wъ rzeczъ historyi zbioru, zaleŝy jedynie odъ przychylnychъ względѣвъ swѣiatłѣy Publiczności. Żyjemy wъ wѣku historycznymъ (jakъ zapewniajѣa paryŝcy i moskiewscy Dziennikarze), a zaledwo moŝemy ţciągnąć uwagę czytelnikѣвъ dziełъ historycznychъ! *Korrespondencya* Папѣзѣвъ zъ Монарѣвѣми Rosyyskiemi, prawie dziesięć latъ leŝała wъ tece, dla braku środkówъ wydania! I takѣ не moŝna sѣ uskarŝać na oziębłość i obojętnosѣа względemъ dziejѣвъ oyczystychъ? (P. P.)